РЕШЕНИЕ (ЕС) 2019/305 НА СЪВЕТА

от 18 февруари 2019 година

за упълномощаване на Австрия, Кипър, Люксембург, Обединеното кралство, Португалия, Румъния и Хърватия да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 във връзка с член 218, параграф 6, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз е определил като една от своите цели насърчаването на защитата на правата на детето, както е посочено в член 3 от Договора за Европейския съюз. Мерките за закрила на децата срещу незаконно прехвърляне или задържане са съществен елемент от тази политика.

(2) Съветът прие Регламент (ЕО) № 2201/2003 ([2]) (наричан по-долу „Регламент „Брюксел IIa“), който има за цел да закриля децата от вредните последици от незаконно прехвърляне или задържане и да въведе процедури за осигуряване на бързото им връщане в държавата на обичайно пребиваване, както и да осигурява защита на правото на лични отношения и родителските права.

(3) Регламент „Брюксел IIa“ допълва и засилва разпоредбите на Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца (наричана по-долу „Хагската конвенция от 1980 г.“), която установява на международно равнище система за задължения и сътрудничество между договарящите държави и между централните органи и която има за цел осигуряването на незабавното връщане на незаконно прехвърлени или задържани деца.

(4) Всички държави — членки на Съюза, са страни по Хагската конвенция от 1980 г.

(5) Съюзът насърчава трети държави да се присъединят към Хагската конвенция от 1980 г. и подкрепя правилното прилагане на Хагската конвенция от 1980 г., като участва заедно с държавите членки *inter alia* в специалните комисии, редовно организирани от Хагската конференция по международно частно право.

(6) Наличието на обща нормативна уредба, приложима между държавите — членки на Съюза, и трети държави, може да бъде най-доброто решение в деликатни случаи на международно отвличане на деца.

(7) В Хагската конвенция от 1980 г. се предвижда, че тя се прилага между присъединяващата се държава и договарящите държави, които направят декларация, че приемат присъединяването ѝ.

(8) Хагската конвенция от 1980 г. не допуска регионални организации за икономическа интеграция като Съюза да стават страни по нея. Следователно Съюзът не може да се присъедини към конвенцията, нито да депозира декларация за приемане на присъединяваща се държава.

(9) Съгласно Становище 1/13 на Съда на Европейския съюз ([3]) декларациите за приемане по Хагската конвенция от 1980 г. са от изключителната външна компетентност на Съюза.

(10) Доминиканската република депозира своя документ за присъединяване към Хагската конвенция от 1980 г. на 11 август 2004 г. Хагската конвенция от 1980 г. влезе в сила за Доминиканската република на 1 ноември 2004 г.

([1]) Становище от 31 януари 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

([2]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Всички държави членки, с изключение на Австрия, Кипър, Хърватия, Дания, Люксембург, Португалия, Румъния и Обединеното кралство, вече са приели присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г. Оценката на положението в Доминиканската република доведе до заключението, че Австрия, Кипър, Хърватия, Люксембург, Португалия, Румъния и Обединеното кралство могат да приемат, в интерес на Съюза, присъединяването на Доминиканската република при условията на Хагската конвенция от 1980 г.

(12) Поради това Австрия, Кипър, Хърватия, Люксембург, Португалия, Румъния и Обединеното кралство следва да бъдат упълномощени да депозират своите декларации за приемане, в интерес на Съюза, на присъединяването на Доминиканската република в съответствие с условията, изложени в настоящото решение. Другите държави — членки на Съюза, които вече са приели присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г., не следва да депозират нови декларации за приемане, тъй като съществуващите декларации остават валидни съгласно международното публично право.

(13) Обединеното кралство и Ирландия са обвързани от Регламент „Брюксел IIa“ и участват в приемането и прилагането на настоящото решение.

(14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Австрия, Кипър, Хърватия, Люксембург, Португалия, Румъния и Обединеното кралство се упълномощават да приемат, в интерес на Съюза, присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г.

2. Държавите членки, посочени в параграф 1, депозират не по-късно от 19 февруари 2020 г. декларация за приемане, в интерес на Съюза, на присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г. със следната редакция:

„[Пълно наименование на ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА] декларира, че приема присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца в съответствие с Решение (ЕС) 2019/305 на Съвета“.

3. Държавите членки, посочени в параграф 1, информират Съвета и Комисията за депозирането на своите декларации за приемане на присъединяването на Доминиканската република към Хагската конвенция от 1980 г. и съобщават на Комисията текста на декларациите в двумесечен срок от депозирането им.

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

Член 3

Адресати на настоящото решение са Австрия, Кипър, Хърватия, Люксембург, Португалия, Румъния и Обединеното кралство.

Съставено в Брюксел на 18 февруари 2019 година.

За Съвета
Председател
N. BĂDĂLĂU